உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி எ.] 1918ஸு பிப்ரவரிமீ பகுதி [உ.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து.

ஆறுவது பிரபாடகம்.

கண்டம் அ.

உத்தாலகர் தன் புத்திரனாகிய சுவேதகேதுவை நோக்கி ஐய! ஒருவன் நித்திரை செய்கையில் சத்துடன் சம்பிரமமாய்க் கூடியிருக்கிறான். தன்னையே அடைந்திருக்கிறான்.

உ. கயிற்றினாலே கட்டப்பட்டிருக்கிற ஒரு பறவையானது எட்டுத் திக்கிலும் கிளம்பிப்போக முடியாமல், மறுபடியும் தன்னைக்கட்டிய இடத்திலேயே வந்து சேருகிறது, அங்ஙனமே பிராணனில் கட்டுப்பட்டிருக்கிற மனமானது பல திசையிலும் சென்று மறுபடியும் பிராணனை வந்தடைகிறது.

௩. ஒருவன் சாப்பிட இச்சிக்கிறான் என்பது கௌணமாத்திரமே சாப்பிடும்படி அன்னத்தை நீர் நடத்துகிறது. மாட்டினை, குதிரை மனிதனை நடத்துகிறவன் என்று சொல்லப்படுவதுபோல, அன்னத் நீர் நடத்துகிறது. அன்னத்தால் முளைத்த முளை இச்சரீரம்.

௪. சரீரத்திற்கு அன்ன முளை, அன்னத்திற்கு நீர் முளை, நீரி ஒளி முளை, ஒளிக்குச் சத்து முளை. சத்திலிருந்து மனிதர்கள் உற்பத் பிழைத்து, சத்திலேயே அடைகிறார்கள்.

மெய்கண்டசாத்திரம் பதினான்கு மூலம் விலை அணா 4.

டு புருஷன் நீரைக்குடிக்கவில்லை, ஒளி குடிக்கிறது. எங்ஙனமெனின்? நீரை ஒளி நடத்துகிறது.

௬. ஆகவே யாவற்றிற்கும் சத்தே மூலம். சத்திலிருந்து யாவுமுண்டாகித் தங்கி லயமடைகிறது. இம்மூத்தேவதைகளும் ஒரு புருடனை யடைந்து, புருடன் இறந்தபின் வாக்கு மனதையடைகிறது. மனது பிராணனை யடைகிறது, பிராணன் ஒளியை யடைகிறது, ஒளி பரமாத்மாவை யடைகிறது. இப்பரமாத்மா சகல புவனத்திற்குங் காரணமான அணுரூபமான வஸ்து.

௭. சகல சகத்திலு மாத்துமாவுள்ளது. அது சத்தியம் அது நீயா யிருக்கிறாய்.

கண்டம் ௯.

பல தலங்களிலிருக்கிற பல விருட்சங்களிலுள்ள இரசங்களைச் சேகரித்து ஒரு ரசமாக்கியதேனைத் தேனீக்கள் உண்ணுகின்றன.

௨ ஒவ்வொரு இரசமும் தானின்னமரத்தின் இரசமெனத் தானறிகிறதில்லை அங்ஙனமே எல்லா மனிதர்களும் சத்தினையடைந்தும் சத்தினைச்சேர்ந்து விட்டோமென அறிகிறதில்லை.

௩. அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி இவ்வுலகத்திற்கு வந்து பல பிறவிகளை யெடுக்கிறார்கள்.

௪. எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தும் பரமாத்துமா நிறைந்திருக்கிறான். அப்பரமாத்மா சத்தியம், அவரை ஆத்மாவென்றும் சொல்லப்படும். அவர் நீயாயிருக்கிறாய்.

கண்டம் ௧௦.

* சமுத்திரத்தினின்றும் மேக மூலமாக உதித்த நதிகளும் நதங்களும் மறுபடியும் சமுத்திரத்திலேயே லயமடைகின்றன. சத்திலே யிருந்து வந்த ஆன்மாக்கள் சத்திலேயிருந்து வந்தோமென்பதை மறந்தபடியால் பல மிருக முதலிய பிறப்புகட்கு ஏதுவாகிறார்கள்.

கண்டம் ௧௧.

ஒரு மரத்தின் அடியிலாவது, இடையிலாவது, நுனியிலாவது வெட்[illegible]ல் சாரமாத்திரம் வடிகிறது மரம் கெடுகிறதில்லை. மரம் நீரைக்குடி[illegible]கொண்டு சௌக்கியமாகவே யிருக்கிறது.

---

* சமுத்திரத்தினின்றும் மேகமுண்டாவது இல்லை. சமுத்திரத்தி[illegible] நீரிலிருந்து மேகமுண்டாவதுபோல, பிரமத்திலிருந்து ஜீவனுண்[illegible] இல்லை. பிரமத்தில் வியாப்பியமாகவுள்ள மாயையிலிருந்து ஜீவ[illegible]ாகிறது.

௨. மரத்திலுள்ள ஜீவன் போய்விட்டால் மரம் பட்டுப்போகிறது.

௩. ஜீவனால் விடப்பட்ட இத்தேகம் நசிக்கிறதேயன்றி ஜீவன் நசிக்கிறதில்லை. அச்சீவன் அணு. ¶

கண்டம் ௧௨.

பிதா—ஒரு ஆலம்பழத்தைக் கொண்டுவா
புத்திரன்—கொண்டுவந்தேன்
பிதா—அப்பழத்தைப் பிளவுசெய்
புத்திரன்—பிளவுசெய்தேன்
பிதா—அதிலென்ன விருக்கிறது
புத்திரன்—பல வித்துகளிருக்கின்றன
பிதா—அவற்றில் ஒரு வித்தையெடு
புத்திரன்—ஒரு வித்தை யெடுத்தேன்
பிதா—அவ்வித்தையை பிளவுசெய்
புத்திரன்—பிளவுசெய்தேன்
பிதா—அதிலென்ன விருக்கிறது
புத்திரன்—ஒன்று மில்லை

பிதா—இவ்வண மொன்று மில்லாதுபோலக் காணப்படுகிற சூட்சுமத்திலிருந்து பெரிய ஆலமரமெப்படி தோன்றுகிறதோ? அவ்வனம் அதி சூட்சுமமான சத்தில் (மாயை) இருந்து பிரபஞ்சமுண்டாகிறது.

மணவழகு

நீதி.

அர்த்தாநாம் ஆர்ஜநே துக்கம்
ஆர்ஜிதநாம துரட்சனே
நாசே துக்கம் வ்யயே துக்கம்
திமாத்தமது கபாஜநம்.

பொருள் தேடும்போதும் துக்கம், தேடிய பொருளைக் காப்பாற்றும் போதும் துக்கம், அப்பொருளழியும்போதும் துக்கம், அதைச் செலவு செய்யும்போதும் துக்கம் ஆகையால் எப்போதும் துயரத்திற்கே காரணமான பொருளின்மே லாசையேன்.

¶ ஆணவத்தால் ஆன்மா கட்டுப்படுதலின் ஆன்மா அணுவெனப்படும்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமயோற்பத்தி.

——(ௐ)——

தொகுதி - 7 - பகுதி - 1 - பக்கம் - 5 - தொடர்ச்சி.

எந்தச் சிருட்டி யாரம்பகாலத்தும் கடவுளை அறியக்கூடிய ஆன்மிக உணர்ச்சியிற் சிறந்தார் உளர் ஆவர் என்பதும், அது பற்றியே கடவுளுடைய சிருட்டித்தொழிலாகிய அருட்பிரவை சொலிக்கும் என்பதும், அவர்களை முதற்கட் டோற்றுவித்தலே (தனுகரணாதி கொடுத்து உற்பவிக்கச் செய்தலே) கடவுளுடைய கிருத்திய முறைக்குச் சிறப்புடைத்தாகுமென்பதும் இந்த விஷயத்தை நுண்ணறிவுகொண்டு ஆராயவார்க்கு இனிது புலப்படும்.

லௌகிக முதிர்ச்சிபற்றி ஆன்மார்த்தவிருத்தி படிமுறையாகக் கீழ்நோக்கி அவரோகண கதியிற் செல்லுமிடத்து, பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய கடவுள் அக்கதியைத் தடுத்து, மீண்டும் முன்போல உயர்நிலையில் வைப்பர். இதுபற்றியே சதுர்யுக சக்கரம் சுழன்று சுழன்று மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்ந்துகொண்டு செல்லும் என்று நமது சமயம் எடுத்து விளக்கும். ஆகவே உலகத்திலே ஆன்மிக உணர்ச்சி சிறிதுமில்லாத பிராணிகளே முதற்கட்டோன்றின என்றும், அந்தப் பிராணிகளுடைய அறிவு படிமுறையாகப் பரிணமித்து விருத்தியுற, அவ்வறிவில் நின்று சமயந்தோன்றிற்றென்றும் இந்தக் காலத்துள்ள பௌதிக ஞானிகள் வாதிப்பது சிறிதும் ஏற்புடைத்தாகாதென்க.

இன்னமும், இந்தப் பௌதிக ஞானிகள் சமயக்கிரமத்தையும் பௌதிகமுறைகொண்டு அளக்கத் துணிவது பெரியதோர் அபத்தமாம். இவர்கள் பெற்றுள்ள பௌதிக ஞானந்தானும், உலகத்திலே ஒரு அற்பகால எல்லையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியளவில் கட்டுண்டு கிடப்பதன்றி, அதனுக்கு அப்பால் செல்வதில்லை. அதனுக்கு அப்பாலுக்கும் அப்பாலாயுள்ள தைவிக முறைகொண்டு தோன்றிய சமயத்தை உலகத்தின் ஒரு அற்பகால நிகழ்

சிவஞானபோத வசனாலங்காரதீபம் விலை ரூபா 2—8—0.

ச்சிடபற்றிப் பெற்ற பௌதிக ஞானத்தினால் அளவிடத் துணிதல் பெரும் பேதைமையாகும். அல்லாமலும் ஆன்மார்த்தவித்தை Spiritual Science) பௌதிக வித்தையின் (Material Science) வேறானதொன் றென்பதை இவர்கள் சிந்திப்பது மில்லை. இதை இவர்கள் சிந்திப்பதுண்டாயின், ஆன்மார்த்த வித்தையாகிய சமயம் லௌகிகமுறையாற் றோன்றத் தக்கதன் றென்பதும், அது வைதிகமுறையானே தோன்றற்குரியதென்பதும் இவர்களுக்குத் தெள்ளிதிற் புலப்படும்

இனி, கடவுள் அறிவுக்கறிவாய் விளங்கும் நிர்க்குண சொரூபத்தை மாத்திரமன்றி, வடிவு தொழில்களையுடைய தடத்த சொரூபத்தையும் உடையார். இங்ஙனம் இல்லையாயின அவருடைய பிரயோசனம் பெரிது குறைவுற்றிடும். இந்தத் தடத்த வடிவு அவருக்கு உண்டாமாயின, அந்த வடிவின் வாயிலாக அவர் எமக்கோர் சமயத்தைப் பிரசாதித்திருப்பர் என்பது சந்தேகமின்றி காட்டப்படும். அறிவுக்கறிவாய் நின்று அவர் உணர்த்துதன் மாத்திரையால் உண்மைப்பொருளை எல்லாரும் எளிதின் அறியும் பக்குவமுடையார் அல்லர். அறிவுக்கறிவாய் நின்று உணர்த்துதலினும், ஒரு வடிவுகொண்டு உண்மையை உபதேசித்தல் பலர்க்குப் பெரும்பயனுடைத்தாம். இந்தப் பெரும்பயனைக் கடவுள் எமக்குத் தாரா தொழியமாட்டார்.

கடவுள் உணர்வுக்குணர்வாய் நின்று உணர்த்துதன் மாத்திரையால் உண்மையைக் காண்டற்குரிய பக்குவமுடைய ஆன்மாக்களும் உண்டு இவர்களே விஞ்ஞானகலர் எனப்படுவர். இவர்கள் மாயை கன்மங்களில்லாதவர். மாயையிற்றோன்றிய பௌதிகங்களாகிய மாயேயங்களும், ஆன்மாக்கள் செய்துகொண்ட கன்மசேடங்களாகிய பிராரத்தங்களும் ஒருங்குசேர்ந்து நடக்கும் பௌதிகங்களால் தாக்குண்ணும் சகலராகிய நாம், இந்த மாயேயங்களாலும் கன்மங்களாலும் மயங்கி உண்மையைக் காணமாட்டாது நிற்பேமாதலால், எம்மைக் கடவுள் உணர்வுக்குணர்வாய் நின்று உணர்த்துதன் மாத்திரையால் நாம் திருவருண் முறையைக் காண்பது கூடாது. ஆனது பற்றியே கடவுள் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வந்து எமக்குச் சமயோபதேசஞ் செய்தருள்வரென்று நமது சமயம் விளக்கிக் காட்டும். இதுவே அறிவுடையார்க்கு ஏற்புடைத்தாகிய துணிபாகும்.

தேவாரம் வேதாசாரம் விலை ரூபா 3—0—0.

இன்னமும், இவ்வுலகத்துள்ள மானுஷ்ய அறிவாற்றலை நாம் ஆராய்வ துண்டானால், அவ்வறிவு, தனக்கதீதமாகிய கடவுளுண்மையையும், அவரு டைய சிற்சொரூப இலக்கணத்தையும், அவரை யடைதற்குரிய சூக்கும உபாயங்களையும், யாரேனும் ஒருவர் அறிவிக்க அறிந்தாலன்றித் தானாக அறியுந் தாமுடைத்தன்றென்பது நன்குபெறப்படும் ஆகவே கடவுளையும், அவருடைய சொரூபவியல்பையும், அவரை யடையும் முறையையும் பிற ருடைய உதவியின்றி மனிதன் தானாகக் கண்டான் என்பது ஒருவாற்றானும் பொருந்தாது. குருவின்றிக் கற்பாரில்லை. இருளில் அமிழ்ந்திக்கிடப்பான் ஓர் குருடன் பிறருடைய உதவியின்றி ஒருதேசத்தை யடைவது கூடாது. மாயாவிருளின் மயங்கிக் கிடக்கும் மனிதர் தாமாகப் பதிஞானமாகிய அதி சூக்குமத்துறையைக் காண்பது ஒரு சற்றுங் கூடாது. இந்தத் துறையை யாவனாயினும் ஒருவன் அரிதினும் அரிதாகக் கண்டு பிறர்க்குரைத்தானாயி னும், அந்தப் பிறர் எல்லாம் அவனை நகையாடி இகழ்வாரன்றி அவனுடைய காட்சியை உண்மைக் காட்சியென்று நிராக்ஷேபமாகக் கைக்கொள்ளமாட் டார்கள். உலகத்திலே சரித்திரக்காட்சிக்கும் அப்பாலுக்கப்பாலாயுள்ள காலந்தொட்டுச் சனங்கள் பலராலும் கடவுளுண்மை கைக்கொள்ளப்பட்டு வருதலால், அந்தக்கொள்கை எல்லாச் சனங்களாலும் அங்கீகரிக்கத்தக்க தாக ஒரு விசேட தைவிகமுறையாற்றானே தோன்றியிருத்தல் வேண்டும் என்பது நன்கு துணியப்படும்.

அன்றியும், உலகத்திலே லௌகிக இயற்கை முறையாக மானுஷ்ய அறிவு படிமுறையின் விருத்தியுற்று, அந்த அறிவில் நின்றே காலாந்தரத் திற் சமயந் தோன்றிற்றென்றால், அது தோன்றுமுன் பல்லூழி காலங் காறும், மனிதர் கடவுளுண்மையைப் பற்றிய அறிவு சிறிதுமின்றி, விலங் கினங்களையொத்து வாழ்ந்தார் என்றாகி எனவே, ஆதியிலே பூமியில் அறிவு பெரிதுங் குறைந்த அற்பபிராணிகளே தோன்றி, அந்தப் பிராணிகளில் நின்று, பிறபிராணிகள் பரிணாமமுறையாகப் படிப்படி உருத்திரிந்தமைந்து அவற்றுள் ஒன்றாகிய வானரத்திருந்து மனிதன் தோன்றினான் என்று சில காலத்துக்கு முன்னிருந்த டார்வின் (Darwin) என்பார் ஓர் பண்டிதர் துணிந்ததுணிபே உண்மையாம் என்றபடியாகும். இந்தப் பண்டிதருடைய துணிபே இக்காலத்துள்ள பௌதிக ஞானிகளுக்கு மிக மேலாகியதோர் பரம சத்தியமாய்விட்டது. பரிணாம சித்தாந்தம் நமது சமயத்துக்கு மாறாய தன்றாயினும், உலகத்துள்ள பிராணிகள் அனைத்தும் இந்தப் பரிணாமமுறை

செய்யுளிலக்கணம் விலை அணா 0—8—0.

யாகவே அமைந்தன என்று சொல்வதற்கு எந்தச்சமயமும் இடந்தரமாட்டாது. லௌகிக தருமத்தை எடுத்துவிளக்கும் இயல்நூற்றுறைகள் தாமும் இந்தக் கொள்கையை நிறுத்திச் சாதிக்க வல்லன வல்ல. கடவுளுடைய சந்நிதியிலே எந்தக்காலத்திலும் அவரை அறியும் அறிவுடையாரும் இருத்தலே, அனைவரும் அவ்வறிவில்லாதவராக இருத்தலினும் சிறப்புடைத்தாகும். இந்தச் சிறப்பு யாதொரு காலத்திலே இல்லாதிருந்ததென்றால், அதாவது கடவுளுண்மையை ஒரு சிறிதும் ஒருவராவது அறியாத காலம் ஒன்றிருந்ததென்றால், அது கடவுளுடைய சந்நிதான விசேடத்துக்குப் பெரியதொரு குறைவாக முடிந்திடும். இந்தக் குறைவு கடவுளுடைய சந்நிதியில் இருத்தல கூடாதாதலால், கடவுளுண்மையை அறிதற்குரிய மனிதர் உலகத்தில் எந்தக்காலத்தும் உளராதல்வேண்டும் என்பதும், அன்னமான மனிதரைக் கடவுள் ஆதியில் சிருட்டித்த பொழுதே அவர்களுக்குத் தமதுண்மையை விளக்கும் சமயத்தையும் பிரகாசித்திருப்பர் என்பதும், எனவே ஆதியிலே சமயம் கடவுளாற்றானே கொடுக்கப்பட்டதென்பதும் நன்றாக காட்டப்படுமென்க.

கடவுள் ஒரு சமயத்தைத் தந்தருளினார் என்றால், அந்தச் சமயம் மனிதருடைய அறியாமை காரணமாக விகற்பமடையுமிடத்து, அதனைத் தந்த கடவுள் பார்த்துக்கொண்டிருப்பாரா என்றும் சிலர்வினவுதல் கூடும். சமயம் விகற்பமுறுதல் அவ்வக்காலத்துள்ளாருடைய பக்குவபேதம் பற்றி, அந்தப் பேதந்தானும், அவர்கள் படிமுறையாகக் கடைத்தேறுதற்கு வேண்டப்படுமாதலால், கடவுள் அந்தப் பேதத்தைத் தடுத்திடமாட்டார். உண்மையை உற்றுநோக்குமிடத்து இந்தப் பக்குவமாகிய வேறுபாடுதானும் கடவுளுடைய திரோதானசத்தியாற்றானே உலகத்தில்நிகழ்ச்சியுறும். இதுபற்றியே உலகம்மையாராகிய உமாபிராட்டியாரை "சமயத்தலைவி" என்று நமது சமயஞ் சாதிப்பது. இதுபற்றியே நமது சமயத்துக்குரிய ஷட்தரிசனங்களும் உளவாயின. இந்தவேறுபாடு வேண்டப்படுதல்பற்றி, கடவுளை யாதொரு காலத்திலே ஒருவாற்றானும் அறியாமையும் வேண்டப்படும் என்பது பெறப்படாது. அது பெறப்படுமாயின் கடவுளுடையசந்நிதிவிசேடம் பங்கமுற்றிடும்.

இனி, கடவுளுண்மையை அறியும் அறிவுடையார் உளராவது, அந்தக் கடவுளுடைய சந்நிதிவிசேடத்துக்கு வேண்டப்படுவதாயின, மனிதர் எல்லாரும் அந்த அறிவு கொண்டு விளங்குதல் அந்த மகிமைக்குப் பின்னும் சிறப்பைத் தந்திடுமன்றே எனச் சொல்வீராயின், உலகத்திலே அறிவின்மையும் வேண்டப்படும். என்னை? அறிவின்மைபற்றியே சிற்றறிவினராகிய மனிதர் அறிவுண்மையின் மகத்துவத்தை அறிந்து கடவுளுடைய சிற்சொரூபத்தை அனுபவித்தல் கூடும். அவர்களுக்கு விகற்பங்களும் வேண்டப்படும். விகற்பங்கொண்டே நிருவிகற்பராகிய கடவுளுடைய திப்பிய. நலத்தை சிற்றறிவினராகிய மாந்தர் அனுபவித்தல் கூடும்.

தாயுமானசுவாமி பாடல் மெய்கண்ட விருத்தியுரை ரூபா 3—8—0

ஆகவே கடவுளுண்மையைப்பற்றிய அறிவில்லாரும், அந்த உண்மையைப் பலவாறு விளக்கிக்கொண்டாருமாகிய பலரும் கடவுளுடைய சந்நிதிக்கண் விளங்குதலால், அந்தச் சந்நிதியின் பெரும்பிரயோசனம் விளங்குவதன்றி, அதனுக்கோர் குறைவெய்திடமாட்டாது. அந்தச் சந்நிதியின்கண்ணே கடவுளுண்மையை அறிவார் ஒருவரும் இல்லாதவழி, அந்தச்சந்நிதானம் இருளடைந்துவிடும்.

கடவுள் சந்நிதானத்தின்கண்ணே அவரை அறிவார் சிலரேனும் உளராவது அவரை அறிவார் ஒருவரும் இல்லாமையினும் சிறந்ததென்பதை மறுத்தல் கூடாது. அந்தச் சந்நிதிக்கண்ணே கடவுளை அறிவார் ஒருவரும இல்லாதிருத்தற்கோர் அவசியம் இல்லை ஆகவே கடவுளை அறிவார் சிலருளராதலாற் பெறப்படும் சிறப்புக் கடவுள் சந்நிதானத்திலே எந்தக்காலத்திலாவது இல்லாதிருந்ததென்றால், அது அந்தச் சந்நிதானத்துக்கும், அதுவாயிலாகக் கடவுளுக்கும் ஓர் குறைவை காட்டிவிடும் என்க. கடவுளுடைய சந்நிதானத்திலே அறிவறியாமைகளும், விகற்பநிருவிகற்பங்களும் விரவுற்றுவிளங்குதலே இந்தப் பெத்தநிலையிற் பிரயோசனங் குறித்ததாதலால், இந்தப் பிரயோசனம் அவருடைய பூரணத்துக்குப் பேரனுகூலமாகும். இங்ஙனமின்றி, கடவுளை அறிவார் ஒருவரும் இல்லாததொருகாலம் இருந்ததென்றால், அங்ஙனம் ஒருகாலம இருத்தற்கோர் அவசியம் இன்மையின, அது கடவுளுக்குப் பெருங்குறைவாகுமென்க.

இங்ஙனமாயின், கடவுளை அறியார் சிலர்மாத்திரம் இருக்கலாம்; அவரை அறியார் பலருளராவது அவருடைய சந்நிதான விசேடத்துக்கோ இழுக்காகாதோ என்பீராயின்; கடவுளையறியார், சிலரும் பலருமாக இருப்பதெல்லாம் அவ்வக்காலத்துக்கும் வேண்டப்படும் அறிவளவுபற்றி, இந்த அறிவளவுதானும் ஆன்மாக்கள் கடைத்தேறுதற்கு வேண்டப்படுவதோர் உபாயமாதலால், அறிவுடையார் சிலராதல்பற்றிக் கடவுளுடைய சந்நிதிவிசேடம் இழுக்குற்றிடாதென்க.

ஆகவே கடவுளை ஒருசிறிதும் அறியாத மாக்கள் பூமியின்கண் இருந்ததொரு காலம் உண்டென்பது ஒருவாற்றானும் பொருந்தாதென்பதும், அவரை அறிவார் பூமியின்கண்ணே எப்பொழுதும் இருந்தார் என்பதும் அங்ஙனம் கடவுளை அறிவார் பூமியின்கண் எப்போதும் இருந்தாராக, அவர்களுக்குக் கடவுள் ஒரு சமயத்தைக் கொடாதொழியார் என்பதும், எனவே கடவுள் வாயிலாகத்தானே சமயம் உற்பத்தியாயிற்றென்பதும், கடவுளுண்மையை விசுவசிப்போரெல்லாம் தப்பாது கைக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்க.

ச. சபாரத்தின முதலியார்,
யாழ்ப்பாணம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.,

திராவிடரின் அதிநாகரீகமும் அவர் சமயமும்.

———:o:———

திராவிடர் என்பவர் யாவர்?

ஆரியவர்த்தம் என்று அழைக்கப்படும் இவ்விந்தியதேசமானது ஓர் காலத்தில் ஒரு ஆரியர் கூட உடைத்தாயிருக்கவில்லை. ஆரியர் தமது பூர்வஸ்தானமாகிய மத்திய ஏசியாவினின்றும் குளிர் மிகுதியினாலும் ஜனநெருக்கத்தினாலும் இந்தியாவினுட் பிழைக்கப் புகுந்தனர். முதன் முதல் சிந்து நதிக்கரையில் வந்து குடியேறினாராதலால் "சிந்து" அல்லது "இந்து" என்று மற்ற அயல் ஜாதியாரால் பெயரிட்டு அழைக்கப்பட்டனர். ஆரியர் இந்தியாதேசத்துட் பிரவேசிப்பதற்குப் பல்லாயிரமாண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாமுழுமையும் பரவி ஆண்டு பூர்வ குடிகளாய நீடித்தகாலம் வசித்து வந்த ஜாதியார் திராவிடரெனப்படுவர். தற்காலம் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளுவம் முதலிய பாஷைகளைத் தாய்ப்பாஷையாக உடைய ஜாதியாரனைவரும் இத்திராவிட ஜாதியாரின் சந்ததிகளே யாவர். இத்திராவிட ஜாதியார் ஆதியில் பேசிவந்த பாஷை தமிழே யாதலால் இவர்களைப் பூர்வீகத் தமிழர் என்றே சொல்லவேண்டும். இத்திராவிட ஜாதியார் பிற்காலத்தில் பல கிளைகளாகப்பிரிந்து இந்தியாவிற் பறபல பாகங்களில் ஒருவரோடொருவர் சம்பந்தமின்றி வெகு காலமாகக் குடியேறியிருந்தமையால இவர்கள் பேசிவந்த தமிழ்ப்பாஷையும காலக்கிரமத்தில் மாறுதலடைந்தும் அந்நிய பாஷைகளோடு கலந்தும் வெவ்வேறு பாஷைகளாகத் தோன்றின. ஆனால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேளாளமட்டிலும் தமது பூர்வீக திராவிட பாஷை, ஜாதி ஆசாரம் சமயம் முதலியவற்றில் இனைறக்கும் அதிகமாய் மாறுபடாது இருந்து வருகின்றனர். ஆதலால் இத்திராவிட வேளாளரின் பூர்வீக சரித்திரத்தை ஆராயச்சி செய்தலே திராவிடரின் ஆதிநிலைமையை ஒருவாறு விளக்குவதாகும். அவ்வித ஆராய்ச்சியின்கண் அகப்படும் உண்மைகள் யாவும் சற்று ஏறக்குறைய மற்றெல்லாத் திராவிடருக்கும் பொருந்தும்.

திராவிட வேளாளரின் ஜாதி இயல்பு.

இவர்கள் மிகுதியும் தென்னிந்தியாவில் வேளாளர் என்றும் முதலிமாரென்றும் கார்காத்தார் என்றும் மூன்று பிரிவாகக் காணப்படுகிறார்கள். ஆனால் இம்மூவரும் ஜாதியில் ஒரே குடும்பத்தினரென்பதும் சிற்சில காரணங்களினால் பிரிவுபட்டுப் பெயர் மாத்திரையில் வித்தியாசமடைந்தனரென்பதும் அவர்களுடைய முன் சரித்திரத்தால் வெளிப்படுகின்றது. வேளாளர் முழுவதும் தமிழ் நாட்டாரே. இவர்களுள் பெரும்பான்மையா சைவசமயத்தவராயும் சிறுபான்மையர் வைஷ்ணவராயும் சொற்பமாயச் சமண மதத்தைத் தழுவியுமிருக்கிறார்கள். ஆசார ஒழுக்கங்களில் இவர்கள் ஆரிய பிராமணரினும் மேலான அநுஷ்டானங்கள் உடையவர்கள். மது மாமிசம் எக்காரணம் பற்றியும் ஒருபோதும் கொள்ளார்கள். விதவாவிவாகம் எவரைக்கும் செய்வதில்லை. இன்ன இயல்புகளையுடைய வேளாளர் தற்காலம் வழங்கிவரும் ஜாதிப்பாகுபாட்டில் எதனைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் மனிதர் ஜனசமூகத்தில் இவர்களுடைய ஸ்தானம் எதுவென்பதும் இங்கு நாம் விசாரிக்கப்புகுந்த விஷயங்களாம். இவ்வித ஆராய்ச்சிக்குச் சரித்திரபூர்வமான ஆதாரங்கள் போதுமானபடியில்லை. அற்பசொற்பமாயிருந்தவைகளையும் ஆரியர் தாம் கட்டிய புராணக்கதைகளில் தங்களுக்கு அநுகூலமாகத் தோன்றியவாறெல்லாம் உண்மையைத் திரித்தும் பேதப்படுத்தியும் எழுதிக்கொண்டார்கள். ஆயினும் பூர்வீக சரித்திரங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதில் மிகுந்த திறமையும் பொய்த் தொகுதியினின்று உண்மையைத் தெரிந்தெடுப்பதில் மிகுந்த புத்திநுட்பமுமுடைய ஐரோப்பிய நிபுணர்களின் வழிகளைப் பின்பற்றி இந்த ஆராய்ச்சி ஈண்டுச் செய்யப்படும். வேளாளரின் பூர்வீக நிலைமையை உள்ளபடி அறிவதற்கு அவர்களுடைய பாஷையும் அவற்றிலுள்ள பண்டைக்காலத்து நூல்களும் அவர்களுடைய புராதன வழக்கங்களும், அவர்களுள் கர்ணபரம்பரையாய்ச் சொல்லிக்கொள்ளும் வசனங்களும் செப்புப்பட்டயங்களுமே நமக்கு முக்கிய ஆதாரங்களாம். இதனை சிறந்த சாக்ஷியங்கள் ஆராயுமிடத்து, வேளாளர் ஜாதி, பாஷை, ஆசாரம், சமயம் முதலியவற்றில் ஆரியரோடு கொஞ்சமும் சம்பந்தமில்லாத வேறு ஜாதியாரென்பதும் அவர்கள் பூர்வத்தில் திராவிடர் என அழைக்கப்பட்டு வந்தனரென்பதும் நன்கு நிச்சயிக்கப்படும். மேனாட்டுப் புலவர்களில் மேதாவியாகிய ஒருவரும் "எல்லாவிஷயத்திலும் மனிதர்களின் புத்தி கூர்மைப்படுத்தி விவேகிக

திருநீற்றினுண்மை விலை அணா—4.

ளாகுவது சரித்திர ஆராய்ச்சியே" எனக்கூறியுள்ளனர். ஆகலின் திராவிடர் ஒவ்வொருவரும் இவ்வித சரித்திர ஆராய்ச்சியின்கண் அகப்படும் உண்மைகள் தமது உயிரினும் இனிதாகப் போற்றிப் பாராட்டற்கடவர்.

ஆரியமும் தமிழும்.

ஆரியப்பிராமணர் சமஸ்கிருதத்தை எவ்விதம் தங்கள் சொந்த தாய்ப் பாஷையெனப் போற்றிப் பாராட்டி வருகின்றனரோ அவ்விதமே திராவிட வேளாளரும் தமிழைத் தமது சொந்த தாய்ப்பாஷையெனப் போற்றிப் பாராட்டி வருகின்றனர். சமஸ்கிருதத்தின் சிதைவாய் அதனின்று பிறந்த பாஷைகள் அநேகம் வட இந்தியாவில் வழங்கி வருதல்போல, தென் இந்தியாவில் பேசப்படும் தெலுங்கு, கன்னடம், துளுவம், மலையாளம் முதலிய பாஷைகள் எல்லாம் தமிழின் சிதைவாய் அதினின்று பிறந்தபாஷைகளாம். திராவிட தேசமென்பது திராவிடர் மிகுதியும் வசித்துவந்த தென்இந்தியாவுக்குப் பூர்விகமாய் அமைந்துள்ள பெயர். அத்தேசத்தில் வழங்கிவந்த பாஷைகளுக்கெல்லாம் தமிழ் தாய் மொழியாகவும் தலைமையாகவும் இருந்ததுபற்றி தமிழே திராவிடம் என சிறப்புப்பெயர் பெற்றது. இத்திராவிட பாஷையாகிய தமிழ் சமஸ்கிருதத்தைப்போல் மிகப் பழமையானதும் அதனோடு இயைபுபடாத ஓர் தனிப்பாஷையாம். வடமொழிச்சொற்கள் தமிழிலும், தமிழ்ச்சொற்கள் வடமொழியிலும் வழங்கி வருதல்பற்றி ஒன்று மற்றொன்றினின்று பிறந்ததாகச் சொல்வது முற்றிலும் (தப்பாம்) தவறான கொள்கை. தமிழும் சமஸ்கிருதத்தைப்போல் ஆதியாயுள்ள தனிப்பாஷை யென்பது அப்பாஷைகளுக்குரிய எழுத்து, சொல், இலக்கண இயல்புகளை ஒப்பிட்டு நோக்குவார் எவர்க்கும் எளிதில் புலப்படும்.

ஓர் பாஷைஉண்டாகுங்காலத்து முதன்முதல் பேசப்படும் வார்த்தைகள் "அம்மா, அப்பா, பிள்ளை, தம்பி," முதலிய குடும்ப முறைச்சொற்களும் "நான், நீ, அவன்" முதலிய இடப்பெயர்களுமேயாம். ஒவ்வொரு பாஷையும் உண்டாகும் காலத்து இவ்வார்த்தைகளே முற்பிறந்திருக்குமாதலால் அவற்றை உற்றுநோக்குமிடத்து அப்பாஷைகளின் ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் நன்கு தெளியப்படும்.

சிவலிங்க மகத்துவம் விலை அணா—4.

சமஸ்கிருதம்: மாதா, பிதா பிராதா, சுதா, அகம், வயம் துவம் அசௌ.
தமிழ்: அம்மா, அப்பா, தம்பி, பிள்ளை, நான், நாம், நீ, அவன்.

இவ்வார்த்தைகளெல்லாம் தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் சிறிதும் ஒற்றுமையில்லாததுபற்றி அவை வெவ்வேறு பாஷைகளென்பது துணியப்படும். ஆனால் தமிழிலும் அதனின்று பிறந்த மலையாளம் தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய பாஷைகளிலெல்லாம் இவ்வார்த்தைகள் ஒற்றுமையுடையன. இது போன்ற ஒற்றுமையுடையன சமஸ்கிருதமும் அதனின்று பிறந்த பாஷைகளும்.

இன்னும் சமஸ்கிருத மொழியின்கண்ணே, பால் வகுப்பு சொல் நோக்கத்தால் ஏற்பட்டுளதேயன்றி பொருள் நோக்கத்தால் ஏற்பட்டிலது. உதாரணமாக 'கை' எனப் பொருள்படும் "கரம்" என்ற சொல் ஆண்பால். 'மனைவி' எனப் பொருள்படும் சொற்களிலே "தாரம்" என்பது ஆண்பால்; "களத்ரம்" என்ற சொல் அலிப்பால். இவ்வாறுனது வடமொழிபால் வகுப்பின்பிறப்பு. மற்று தமிழ் மொழியிலோ, பால்வகுப்பெல்லாம் பொருள் நோக்கத்தால் ஏற்பட்டுளதேயன்றி சொல்நோக்கத்தால் ஏற்படவேயில்லை. இது தமிழ்மொழியின் சிறப்புகளில் ஒன்று. வடநூல் முறைகுறைபாடுடையது. ஆரிய பாஷையோடு இயைபுபட்ட பாஷைகளெல்லாம் சொன்னோக்கம் பால்வகுப்பு குறைபாடுடையன. இவ்வுண்மையொன்றே தமிழமொழியின் தனிநிலையை நன்கு விளக்கும்.

வடமொழி, தமிழமொழி யிரண்டினும் ஒருங்கே புலமை நிறைந்த ஸ்ரீசிவஞானசுவாமிகளும் தமது "தொல்காப்பிய பாயிரவிருத்தி" யில் "தமிழ்மொழி புணர்ச்சிக்கட் படும் செய்கைகளும் குறியீடுகளும், வினைக்குறிப்பு, வினைத்தொகை முதலிய சில சொல்லிலக்கணங்களும் அகப்பொருள் புறப்பொருள் முதலிய பாகுபாடுகளும், குறிஞ்சி முதலிய ஐந்திணை இலக்கணங்களும், வெண்பா முதலிய யாப்பிலக்கணங்களும் இன்னோரன்ன பிறவும் வடமொழியிற் பெறப்படா" என்று கூறியுள்ளார். இது யாவரும் கைகுணர்ந்தது; தமிழ் மொழியும் வேறே; இதன்கண் ஐயப்பாடு எள்ளளவுமில்லை.

இத்தகைய ஆராய்ச்சியாலும் இன்னும் பல நியாயங்கள் கொண்டும் தமிழும் சமஸ்கிருதமும் ஒன்றினின்று ஒன்று பிறவாத தனிப்பாஷைகளென்பது (Max Muller) மாக்ஸ் முல்லர் முதலிய பாஷாவிற்பன்னர்களா

னும் ஒருவராலும் மறுக்கொணாதபடி நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும், உலகத்தில் மனிதரால் பேசப்படும் மிகப்பொலிவும் திருத்தமும் சீர்மையுமுள்ள பாஷைகளுள் தமிழ் ஒன்றென்றும் அந்நிய பாஷைகளின் உதவி சிறிதுமின்றித் தனியே சிறந்து விளங்கும் ஆற்றலுடையதும் சில விஷயங்களில் வடமொழியினும் மேம்பட்டும் நீதிசாஸ்திரத்தில் அதை ஜெயித்ததாயுமுள்ள தென் தமிழ்ப்பாஷை (Caldwell) கால்டுவெல் முதலிய மேனாட்டு கவிஞராலும் சரித்திர நூல்வல்லாராலும் போற்றப்பட்டிருக்கிறது.

இனி, இத்தமிழ்ப்பாஷையானது சமஸ்கிருதத்தைப்போல ஓர் சிறந்த தனிப்பாஷையாயிருந்தபோதிலும் அதுபோல அத்தனைப்பழமை யுடையதல்ல வென்பர் சிலர். அவ்விஷயத்தையும் சரித்திர பூர்வமாய் ஆராய்ச்சி செய்தால், வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதத்திலும் தென் மொழியாகிய தமிழே முற்பட்டதென்பதும், தமிழினின்றே அநேக இலக்கண விதிகளையும் ஒழுங்குகளையும் கிடைக்கப்பெற்றுச் சீர்திருத்தப்பட்டது, சமஸ்கிருதமென்பதும் பல நியாயங்களுடன் உணர்த்தப்படும். வட இந்தியாவில் சமஸ்கிருதம் தோன்றின காலத்தே, தமிழ் மொழியானது தென்தேசத்தில் நெடுங்காலம் நிலைபெற்றுத் தமிழரசராலும், இறையனாரிருந்த முதற்சங்கம் இடைச்சங்கத்தினராலும் போற்றிப் பரிபாலிக்கும்படியான மிகஉன்னதமான நிலைமையை அடைந்திருந்தது. அக்காலத்துச் செழித்து ஓங்கியிருந்த தமிழ்நாட்டுள் ஆரியரிஷிகள் புகுந்து தமிழரோடு நெருங்கிப்பழக ஆரம்பித்தனர். பழகித் தமிழ்மக்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட இலக்கண விதிகளைத்தழுவித் தமது பாஷையாகிய ஆரியத்தையும் ஒருவாறு சீர்படுத்தினார்கள். அங்ஙனம் (சமஸ்=ஒழுங்கு; கிருதம்=படுத்துதல்) ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பாஷையாதலால் சமஸ்கிருதமெனப் பெயர்பெற்றது. ஆரியர் தமிழரோடு பழகுவதற்கு முன்னர் செய்யப்பட்ட ருக்வேத பாஷாநடையானது இலக்கண ஒழுங்குகள் அமையப்பெறாமலும் அதன்பின்னர் செய்யப்பட்ட மற்றைய வேதங்களின் பாஷாநடையானது இலக்கண ஒழுங்குகள் அமைந்திருந்ததும், இதன் உண்மையை வலியுறுத்தும். மேற்கூறப்போந்தவைகளால் தமிழும் சமஸ்கிருதமும் ஒன்றனோடு ஒன்று கொஞ்சமும் சம்பந்தமில்லாத வெவ்வேறு பாஷைகளென்பது காட்டப்பட்டது. ஆகவே அப்பாஷைகளுக்குரிய தமிழரும் ஆரியரும் வெவ்வேறு ஜாதியாரென்பதும் நன்கு உணரப்படும்.

(அடுத்த மாதத்திற்கு தமிழரின் வியாபகமும் நாகரீகமும்)

C. சங்கரராயர், B. A.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்துவிதம்,

தொகுதி - ௭ - பகுதி - ௧ - பக்கம் - ௧௨ - தொடர்ச்சி.

இதில் முன்னர் யோசித்தறியவேண்டியது ஒன்றுளது. அதாவது ஆனந்தம். ஆனந்தம் என்பது நித்தியானந்தம், அநித்தியானந்தம் என இருவகைப்படும். நித்தியானந்தம், என்றும் நீங்கப்பெறாத ஆனந்தம். அநித்தியானந்தமாவது, சிறிது காலந்தோன்றி மறைந்துவரும் ஆனந்தமாம். இவை முறையே காதன்மடந்தையரைக் கலந்தவழியும், கலவாது காண்டல் மாத்திரையானே கொண்டதுமே நித்தியா நித்தியானந்தமாம். ஒப்புவமையில்லாத சதானந்தத்திற்குக் காதன்மடந்தையரது இன்பத்தை உவமிக்கலாமோ, அதுவுந்தோன்றி மறையுமின்பமே யாகுமன்றோவெனின் அற்றன்று. மகளிர்விழைவு நீங்கலாக மற்றைய உண்டல் உடுத்தல் மக்கண் மீது உண்டாம் விருப்பு முதலியவற்றிலுண்டாம் ஆனந்தம் சிறிது காலம் நின்றும், மறைந்தும் வரும். மகளிர் விழைவோ அப்படியன்று நேற்று துய்த்த போகந்தானே யென்று வெறுக்காது துய்க்குந்தோறும் போகம் புதிதாகக் காணப்படுதலின் அதற்குவமை கூறினும். இதுபற்றியே சமயாசாரியர்களுள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான் மாணிக்கவாசகர் திருக்கோவையாரில்,

"உணர்ந்தார்க்குணர்வரியான் றில்லைச்சிற்றம்பலத்தொருத்தன்
குணத்தான்வெளிப்படின்கொவ்வைச்செவ்வாயின்கொடியிடைதோள்
புணர்ந்தாற் புணருந்தொறும்போகம்பின்னும்புதிதாய
மணந்தாழ்புரிகுழலாளல் குல்போல்வளர்கின்றதே." எனக் கூறிய

வாற்றானுமறிக. இதனால் சையோகமாத்திரையான்வரும் ஆனந்தமே சதானந்தமாம். இவ்வாறிருக்க ஸ்தூலரூபமாய் எழுந்தருளிய பரவாசுதேவரைப் புரியட்டகமெனுஞ் சூக்குமதேகத்துடன் அவருருவாகிய சாரூபத்தைப்பெற்று ஸ்தூலமாயச்சேவித்து நிற்கும் நித்திய சூரிகளுக்கு நிகழும் ஆனந்தம சதானந்தமெனக் கோடல் பொருந்தாது. இது வைதிகசைவத்துள் பதவிகளில் ஒன்றெனவழங்குப, அது அத்துவித முத்தியுமாகாது.

திருத்தொண்டர் வெண்பா (திருக்குறளுத்தாரத்தழுவின்) விலை அணா—1

கலப்பினால் உண்டாம் ஆனந்தத்தைப்பற்றி முன்னரே கூறியிருக்கின்றோம் ஆங்கறிந்துகொள்க.

விதரேகமென அடைமொழி கொடுத்து விதரேகாத்துவிதமெனக் கூறுவாரது கொள்கையும் மேற்சொல்லிய விசிட்டத்துளடங்குமாதலால் அதுவே சான்றாம்.

கேவலம் என்னும் அடைமொழி கொடுத்து வழங்கும் கேவலாத்துவித முதநிலையை ஆராயவாம். இது ஆன்மாவென்று ஒன்றில்லை, பரமாத்மாவினது சொரூபமே தான், சுகதுக்கங்கள் ஆன்மாவிற்கு விவகார நிமித்தமே யல்லது பாரமார்த்திகத்திலில்லை, ரஜ்ஜுசர்ப்பத்தைக்கண்ட வழி பிராந்தியினால் மயங்கிப் பின்னர் பாம்பல்ல தாம்பே எனத்தெளிகின்றானோ அதுபோலவே உலகங்களும் மற்றவைகளும் எனக்கூறினானே அவனாய நிற்றலே அத்துவித முத்தி எனக்கூறும்; இவர் கூறுவதும் பெரும்பான்மையாய்ச் சார்வாக மதத்தையே சார்ந்திருக்கின்றதெனக் கொள்ளலாம்.

இனி கேவலாத்துவிதியின் கூற்றைப்போல, பரமாத்மாவே தான் என்றால் பரமாத்மாவோ சுகரூபி தான் எனக்கூறும ஆத்மாவோ துக்கரூபி, பரமாத்மாவோ இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்கினவன், யானாகிய ஜீவான்மாவோ மும்மலங்களினால் கட்டுண்டவன், பரமாத்மாவோ சர்வ சுதந்தரமுடையவன் யானோ சுதந்தரஹீனன.

இவ்வாறிருக்க, அத்துவிதம் என்று கூறிய இருக்குவேதத்தில் ஒன்று என்றும் கூறியிருக்கின்றதே அதன் கதியாது எனக் கடாவுவாரும் உளர். இதற்குச் சந்தனாசாரியராய்ச் சித்தாந்தத்தை விளக்கவந்த ஞானபானுவாம் மெய்கண்டதேவர் விரிவாய எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார். பதிப்பொருள் ஒன்றெனச் சுட்டிக்காட்டியதே யல்லது பசுவாகிய ஆன்மாவைப் பதியெனக்கூற வந்ததில்லையென ஒரு திருவெண்பாவினால் நன்றாய விளக்கியிருக்கின்றார். அது வருமாறு:

"ஒன்றென்ற தொன்றேகா ணொன்றே பதிபசுவாம்
ஒன்றென்ற நீபாசத் தோடுளைகாண் — ஒன்றின்றால்
அக்கரங்க ளின்றா மகரவுயி ரின்றேல்
இக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு"

மனைவழுத சரித்திரம் (படத்துடன்) விலை அணா—4.

பிரமம் பிராந்தியினால் ஆன்மாவைப்போல மயங்கிப் பின்னர் தெளிதல் என்பது சாஸ்திரயுத்தியும் இல்லை. ஆன்மா மாயைக்குவேறாகிய பிரமரூபமெனக் கூறப்புகின் சுகங்கண்டவழி களிப்பதும் கேடுவந்தவழி துக்கிப்பதுமாயிருக்கும் ஆன்மாவை எவ்வாறு பிரமமெனக் கூறலாம். இருக்கட்டும், அவர் கூற்றின்படியே ஆன்மா பிரமமாகி விட்டதெனவே கொள்வோம், பிரமமாகவே முடிந்த ஆன்மாவிற்கு ஆனந்தமேது? கருப்புக்கட்டியைத் தின்ன அவாவுற்ற ஒருவன் அதைச் சமீபித்து உண்டாலன்றோ அவ்வுருசியினாலுண்டாம் ஆனந்தத்தையடைவன் அதைவிட்டுக் கருப்புக்கட்டியாகவே நின்ற ஒருவன் அதன் உருசியை அறிவனோ அறியமாட்டான், இது வெல்லப்பிள்ளையாரைப் பிரதிஷ்டித்து அதன் புஷ்டபாகத்தைக் கிள்ளி நைவேத்தியம் வைத்ததையே யொக்கும். ஆகையால் யானே பிரமமென்று கூறும் கேவலாத்துவிதமும் வேதத்திற் கூறிய சுத்தாத்துவிதமாகாது.

"ஐய! அவரவர்கள் ஏதோ விசிட்டம், விதரேகம் கேவலம் என்னும் அடைமொழி கொடுத்து வழங்கியதுபோலவே நீரும் சுத்தம் என்னும் சொற்பிரயோகத்தைப் புணர்த்தி அத்துவிதத்தைக் கூறினீரே அது யாது காரணம்பற்றி? பின்னை வேதத்திற்கூறிய அத்துவிதந்தான் என்னை?" எனக் கடாவிகழ்த்தின் விடைதருதும் மேற்கூறிப்போந்த மூவித அத்துவிதத்திலும் சேராததாய், சுத்தமாய், பண்ணையும் ஓசையும்போலவும், பழமுஞ்சுவையும் போலவும், கண்ணொளியுங் கதிரொளியும்போலவும், அவனேயாகிவிடாமலும், அவனுக்கன்னியமாயிராமலும், இரண்டென்றும் ஒன்றென்றும் சொல்லக்கூடாததாயும் விளக்கமுறாது ஆன்மா பெத்தத் திசையில் எப்படி ஆணவமலத்துடன் அத்துவிதப்பட்டிருந்ததோ அதே மாதிரியாய முத்தித்திசையிலும் சிவத்துடன் இரண்டறக்கலந்து அத்துவிதமாய் ஆனந்தத்துள் விளக்கமுறும் என்க.

'சுத்தமாய் என்றது அடைமொழியல்ல சுத்தம் என்றால் அடைமொழியல்லாத பொருள் எதுவோ அதுவே சுத்தம் எனக் கூறப்படும். நல்லபாம்பு என்றவழி நல்ல என்னுஞ்சொல் அடைமொழியாகாது பாம்புகளிற் சிறந்தது என்னும் பொருளைத்தந்து நின்றது அதைப்போல சுத்தாத்துவிதம் என்றது திப்பிய அத்துவிதமென நின்றது. மேன்மைப் பொருளுக்கு அடைமொழி கொடுப்பது விசேட மல்ல எங்ஙனமெனின்,

Studies in Saiva Siddhanta Rs, 3—0—0.

"திருவளர்தாமரை சீர்வளர்காவிக ளீசர்தில்லை
குருவளர்பூங்குமிழ் கோங்குபைங்காந்தள் கொண்டோங்குதெய்வ
மருவளர்மாலையோர் வல்லியினொல்கி யனநடைவாய்க்
துருவளர்காமன்றன வென்றிக்கொடிபோன் றொளிர்கின்றதே"

இத்திருச்செய்யுளுக்கு, உரையெழுதப புகுந்த பேராசிரியர்

"மகளிர்க்கு உறுப்பிற் சிறந்த உறுப்பாகிய குசத்திற்கு உவமையாகப் புணர்க்கப்பட்ட அடைமொழி கொடுக்கக் கடவதன்றேயெனின், அடை கொடுப்பிற் பிற உறுப்புக்களுடன் இதனையும் ஒப்பித்ததாம். ஆகலான் இதற் கடைகொடாமையே குயத்திற்கு ஏற்றநதை விளக்கின்றது. அது முறைகூறிய வகையில் திருக்கோயில், திருவாயில், திருவலகு என்றவற் றிற்கு நாயகராகிய நாயனாரைத் திருநாயனாரென்றதுபோல" எனக் கூறிப்போந்ததே சான்றும். ஆகையால் சுத்தம் என்பது அடைமொழி யாகாது. அன்றியும் கேவலம், மறுதலை, விசிட்டம் என்றும் அடைகொடு த்த அத்துவிதம் என்னும் பிரயோகம் வேதத்திலும் உபநிடதங்களிலும் காணக்கிடையா. சுத்தாத்துவித பிரயோகமோவெனில் மண்டலப பிரா மணோபநிஷத் முதலியவைகளில் காணப்படுவதை வடமொழி வல்லார் வாயகேட்டுணர்க.

பண்ணையும் இசையும்போலவென்றதும், பழமுஞ் சுவையும்போல வென்றதும் எதுக்கெனில், பண் எனபது ஒன்று, இசை எனபது ஒன்று, பண் இசையாகாது, இசை பண்ணாகாது; அதைப்போன்றே, பழம் என் பது ஒன்று, சுவை என்பது ஒன்று, பழம் சுவையாகாது, சுவை பழமா காது. இவ்விதம் இரண்டாகக் காணப்பட்ட இவற்றுள் பண்ணினிடத்திரு ந்து இசையையும் பழத்தினிடத்திருந்து சுவையையும் பிரித்துப்பார்க்கலா மோவெனின் முடியாது அத்துவிதப் பட்டிருக்கும.

அதுபோலவே ஆத்மா சிவத்துடன் கலந்த முத்தித் திசையில் மேற் கூறிப்போந்தபடி ஆத்மா வேறென்றும், சிவம் வேறென்றும் பிரிக்கக் கூடாததாய், ஆன்மாவே சிவம் என்றும் சிவமே ஆனமாவென்றுஞ் சொல் லக்கூடாததாய இரண்டறக கலந்திருப்பதே சுததாத்துவித முத்தியாம்.

கண்ணொளி கதிரொளிபோலவென்றது, கணணிற்குரிய வொளி சிற் றொளி சூரியனுக்குரிய ஒளி பேரொளி இவ்விரண்டொளியும் அத்துவைதப் பட்ட காலத்திற்றான் பிரபஞ்சங்காணப்படும். கண்ணொளியிருந்தும் கதி

ரொளி யில்லாவிடினும், கதிரொளி யிருந்தும் கண்ணொளி யில்லாவிடினும் பயனில்லாமெனக் கொள்க. கண்ணொளியுங் கதிரொளியும் அத்துவிதப் பட்டகாலத்து இதுதான் கதிரொளியென்றும், இதுதான் கண்ணொளி யென்றும் பிரித்துப் பார்ப்போமெனில் எப்படி பிரிக்கக் கூடாத்தன்மை யைப்பெற்று விளங்குகின்றதோ அதைப்போனறே முத்தித் திசையில் ஆன்மா சிவமேயாகிவிடாமலும் சிவத்திற்கன்னியமாயிராமலும் இரண்டறக்கலந்து சுத்தாத்துவித முத்தியைப்பெற்றிருக்குமென் றறிக. இதுதான் வேதத்தில் பிரதிபாதிக்கப்படும் அத்துவிதமாகும். இதைத் தான் தோத்திர ரூபமாகவும் சாத்திர ரூபமாகவும் வைதிக சுத்தாத்துவித சித்தாந்தத்தை விளக்கவந்த சைவ சமயாசாரிய திருஞான சம்பந்தாதி பிரபுக்களும் சந்தானாசாரியர்களாகிய மெய்கண்டதேவ மெய்ஞ்ஞானிகளும் நாமெல்லோரும் வழிபடுவதற்காகத் திருவாய் மலர்ந்துள்ளார்.

அவை வருமாறு

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தோத்திரமாகிய திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணவன்காண் கண்ணொளிசேர் காட்சியான்காண்
கந்திருவம் பாட்டிசையிற காட்டுகின்ற
பண்ணவன்காண் பண்ணவற்றின் றிற லானான்காண்
பழமாகிச் சுவையாகிப் பயக்கின்றான்காண்
மண்ணவன்காண் டீயவன்கா ணீரானான்காண்
வந்தலைக்கு மாருதன்காண் மழைமேகஞ்சேர்
விண்ணவன்காண் விண்ணவர்க்கு மேலானான்காண்
௰ விண்ணிழிதன் வீழி மிழலையானே.

மெய்கண்டதேவ நாயனார் சாத்திரமாகிய திருவெண்பா.

பண்ணையு மோசையும்போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மண்ணு
ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்று
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.

இவற்றுணுண்மை தேர்ந்துய்க.

Essentials of Hinduism 4-0-0.

புறச்சமயத் தவக்கிருளா யகச்சமயத் தொளியாய
புகலளவைக் களவாகிய பொற்பணிபோ லபேதப்
பிறப்பிலதா யிருள்வெளிபோற பேதமுஞ்சொற் பொருள்போற்
பேதாபே தமுமின்றிப் பெருநூல் சொன்ன
அறத்திறனுல் விளைவதா யுடலுயிர்கண் ணருக்க
னறிவொளிபோற் பிறிவருமத் துவித மாகுஞ்
சிறப்பினதாய வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவ
சித்தாந்தத் திறனிங்குத் தெரிக்க லுற்றாம்.

மெய்கண்ட தேவர் மெல்லடி வாழ்க
சிவஞானயோகிகள் சேவடி வாழ்க.

வல்லை. சண்முகசுந்தர முதலியார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசமய மெய் மாட்சி.

பிறப்பாகிய கடலுள் விழாது, துன்பமாகிய அலைகளால் அடியுண்டு, நிலை யிழந்து தத்தளித்துத் தடுமாறித் திகைக்கும் ஆன்மகோடிகட்குக் கலங்கரை விளக்கம்போல* நின்று அறவாழிஅந்தணன் தாள் சேர்வதற்குச் சாதனமாய் விளங்குவது சைவசமயமெனப்படும் நமது சமயமேயாகும். இத்தகைய சமயம், பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே, திராவிட சமுதாயத்திற் பிறந்து தமிழ் மக்களிடை வளர்ந்து, இந்தியநாடு முழுமையும் பரவிச் சிவமணம் கமழ்ந்து இப்பொழுது சைவநன்மைகளாலும், ஆங்கிலேய அமெரிக்க அறிவாளிகளாலும் பொன்னேபோற் போற்றப்பட்டு வருகின்றது. இக்காலத்தில் நாகரிகத்திலும், நூலாராய்ச்சியிலும் ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றி உயர் வுற்றிருப்பதாகப் பல்படப் பாராட்டும் சமுதாயங்கள் அஞ்ஞானமென்னும் அந்தகாரத்தில் அமிழ்ந்து கிடந்தகாலத்தே, நமது

* Lighthouse

திராவிடசமுதாயம், சீரும் திருவும் பொலிந்து விளங்கும் சைவ சமயத்திற்கு விளைநிலமாயிருந்ததென்பதைச் சிறிது சிந்திப்போமாயின், நமது உயர்வு உள்ளங்கையின் நெல்லிக்கனிபோல விளங்கும். இவ்வுலகில் தோன்றி, நின்று, அழிந்து ஒழிந்த ஏனைய சமயங்களாகப் போகாது நம்சைவ சமயம் என்ஞான்றும் சீரிளமைத்திறம்பெற்று ஒளிர்வதே அதன் உயர்வை யுணர்த்துவதாகும்.

இதுவன்றியும் ஏனைய சமயக்கொள்கைகளை யெல்லாம் தன்னகத்தே யடக்கித் தனக்கு அங்கங்களாயமைத்து, அவைகட்கெல்லாம் தலைமை பூண்டு நிற்கும் தகுதியுடையது சைவசமயமேயென்பது தக்கோர் துணிபு. இத்தகைய உயரிய கொள்கைகள் நம் தமிழ்மக்கள் மனதில் எவ்வாறுதித்தனவெனில் அவர்கள் பண்டைக்காலமுதல் நடையையும், உடையையும் நாகரீகமெனக்கருதாது, அழிவில்லாத ஆன்மலாபமே, மக்கள் அடைதற்பாலனவாய பேறுகளுள் தலையாயதென்று ஒருதலையாகக்கொண்டு, மனதைச் சென்றவிடத்தாற் செலவிடாது நன்றின்பாலுய்த்து, நன்னெறியினை யுணர்ந்தார்களென்பது நம் தேசச்சரிதத்தினை ஒருமுறை ஓதினோர்க்கும் இனிது விளங்கும். உண்மையிதுவாயினும், யானை காணச்சென்ற குருடனொருவன் அம்மிருகத்தின் காலைமட்டும் தடவிப்பார்த்து அது தூண்போன்றதென்றும், பின் அதன் வாலை மட்டும் தடவிப்பார்த்துக் கழி போன்றதென்றும், பின் அதன் காதினை வருடிப்பார்த்து அது முறம் போன்றதென்றும் இவ்வாறே அம்மிருகத்தின் ஒவ்வோர் உறுப்பினையே அதன் முழுவடிவமாகக்கொண்ட கதைபோல, சைவ சமயத்தின் உண்மைத்தன்மையை உணர ஆற்றலில்லாத ஆன்மாக்கள் தத்தம் அறிவிற்குத் தக்கதாக, சைவசமயத்திற்கு அங்கங்களை பிறசமயங்களையே உயரிய சமயங்களெனக் கொண்டொழுகுவர். ஆனால் அஞ்ஞானம் என்னும் இருளை அகற்றி, மெய்ஞ்ஞானமெனும் ஒளிபரப்ப உலகில் அவதரித்த அருளாளர் நமது சமயக்கொள்கைகளை ஆராய்ச்சியென்னும் அழற்கோட்டத்திட்டு, அவை ஏனைய போலிச்சமயக் கொள்கைகளைப்போல் தோன்றி யொழியாது சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடுதலை உலகினர்க் குணர்த்தியுள்ளார்கள். இக்கொள்கைகளைப்பற்றி விரிவாகப்பின்னர்க் கூறுவாம். கானகத்தே யுள்ள மண்டபத்தைக்கண்டா னொருவன் அதனை நிருமித்த மய னொருவன் உளன் என்று ஊகித்து உணர்தல்போல, காணப்படுகின்ற இவ்வுலகத்தைப்படைத்துக் காத்து, அளித்து, அழித்து, அருளும் அருட்கடலாய பரம்பொருள் ஒன்றுண்டென்றும், அவ்விறைவனுக்கு ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றும்

இல்லை யெனினும் ஆன்மாக்கள் தத்தம் அறிவிற்கும் அன்பின் பெருக்கிற்கும் ஏற்ப ஆயிரம் திருநாமங்களை அமைத்துப் போற்றி வழிபடுகின்றார்களென்றும் அப்பரம் பொருள் அன்பேயுருவாய அமைந்திருத்தலின் அன்பை வளர்த்து அதனை குழவியாய் அருளைப்பெருக்கி மன்னுயிரனைத்தையும் தன்னுயிர்போல பாவித்தது, எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதியதாகும் இலகுமுயிர் உடலனைத்தும் ஈசன் கோவில் என்ற உண்மையைக்கடைப்பிடித்தொழுகுதலே இறைவனுடன் இரண்டறக் கலத்தற்கு ஏற்ற சாதனமாகுமென்றும் வெள்ளிடை விலககல்போல விளக்கி நிற்பது நமது சமயமேயாகும். (இன்னும் வரும்.)

R. P. சேதுப்பிள்ளை, B.A.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாகமங்களின் முப்பொருட்டுணிவு ஒன்றே.

—o:—

தொகுதி - 7 - பகுதி - 1 - பக்கம் - 16 - தொடர்ச்சி.

இனி, தேகேந்திரிய கரணபிராணாதிகளுக்கு விலட்சணமாய் எஞ்சி நின் றறிவித்தாலறியுஞ் சிற்றறிவாகிய ஆன்மாவுக்கே பரத்துவங்கூறி சுதந்தர வறிவாகவைத்து அதற்குமேலொரு அறிவிருந் தறிவிக்குமானால் அனவஸ்தாதோஷமுண்டாமென்னும் பொருளைத் தரும், "அறிவினுக் கறிவுசெய்யு மறிவுவேறுண்டென்றெண்ணு மறிவற்ற குதர்க்க மூடாக்கன வத்தை பலமாயத்திரும்" என்றுஞ் செய்யுளால் ஏகான்மவாதஞ் சாதித்து விட்டதாக எண்ணி யிறுமாக்கின்றனர். இவர்களே பூர்வ புண்ணியத்தின் பலனாகிய திருவருட் டுணைகொண்டு "காண்பாரார் கண்ணுதலாய காட்டாக்காலே" என்றும், "அறிவித்தாலன்றி யறியாவுளங்கள்" "காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுங்கதிரென காணவுளத்தைக்கண்டு காட்டலின்," என்றும், "நீயுணர்த்த நானுணருநேசத்தாலே யறிவென்றே யெனககோர் நாமமிட்டதே" என்றும் 'அறிவினுக்கறிவாகி இகபரமிரண்டினு முயிரினுக் குயிராகி" என்றும் வரும் கோடி சித்தாந்த வசனங்களைச் சித்த சமாதானத்தோடு கொஞ்சம் ஊன்றி விசாரிக்கி னுண்மை கடைப்பிடிப்பர்.

இனி ஏகான்மவாதஞ் சாதிப்பான் வெளிவந்தாசையோடு வெளிவிட்ட அச்செய்யுளுக்கே அவர்கள் மனம்போலப் பொருளிருக்கின்றதாவென வாராயின் சாதிக்க வாசைப்பட்டது ஏகான்மவாதமுஞ் சாதித்தது முப்பொருட்டுணிவுமே என்பது மேலே யாங்கூறிவந்துள்ள பொருள்நுட்பங்களை யறிவாரறிய நிலையாமானதால் அதற்கெனப் பொருள் கூறவில்லை.

இனி, "வள்ளலார் சாத்திரம்" என்னும் நூலில் "துவித சைவனை மறுத்தல்" எனனுந் தலைப்பின்கீழ் "ஒன்றாவுலகனைத்து மாறுமென் றப்பமுனி பொன்றுமொழியாற் புகன்றிருக்கக் குன்றாத முத்தியிலு மும்முதலு முண்டென் றுரைத்த லெவன பித்தமுறுஞ் சைவா நீ பேசு" என்ற வெண்பாவான வொன்றை ஏகான்மவாதஞ் சாதிப்பவர்கள் பிரமாணமாய்த் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனை யாக்கிய ஆசிரியர் கருத்தானது முத்தியிலு மும்முதலு மில்லையென்று சாதிக்கவேண்டியதே துணிவாயின், முத்தியில் பிரமமாத்திரந் தனித்திருக்கவேண்டும் அங்ஙனந் துணிதல் "முத்தாமுத்திரலல்ல முதல்வா" என்னுஞ் சுருதி யநுபவ விருத்தமாதலால் முத்தி ஆன்மாவுக்கென்றே பெறவேண்டும். அங்ஙனமாம்போது முத்தியில் ஆன்மா வில்லையென்று சொல்லமுடியவில்லை. எந்தவகையாற் றுணியினும் முத்தி தசையில் சிவசீவர்களிருப்பு அசைக்கமுடியாத நிலையிலிருப்பதால் ஒன்றென்றும் இரண்டென்றுங் கூறமுடியாத அத்வைத நிலையைச் சாதித்ததே யதன்முடிவாமென்பது நிர்விவாதமேயாம் இன்னும் முத்தியில் பிரமமாத்திரம் தனித்திருக்கின்றது வென்பதே யொருவர் பக்ஷமாகட்டும். இதனாற் போந்த பொருளென்னை? முத்தியில் பிரமம் தனித்திருக்கிறதெனக்கண்ட ஆன்மாவு முளதென்னும் பொருளைச் சூசித்துணர்த்து நலமே வெளியாகின்றது. முத்தியில் பிரமம் ஒன்றே உள்ளது என்று ஒருவர் கூறுகிறார். அங்ஙனங்கண்ட வான்மாவுமுண்டென்று மற்றொருவர் கூறுகிறார். இவ்விரண்டின் றுணிவுஞ் சிவசீவர்களினிருப்பையே நிரப்படுத்துவதை மேலே யாம் விளக்கிக்காட்டிய நியாயங்களை யுள்ளபடி யறிவார் தெள்ளிதினறிவதாம். அன்றியும் ஓர் கால் லீலையாக ஈஸ்வரனே பிரத்தியக்ஷமாய்த்திரிபதார்த்தமென்பது கிடையாது நாமே யுளோம் எனக்கூறினும் இவ்வுண்மையை யாருக்குணர்த்த வந்ததோ வென்னுங் கேள்விக்கு விடையளிக்கும் பொறுப்பு ஈஸ்வரன் பெயரிலிருக்கின்றது வென்பதைச் சிந்திக்கவேண்டுமென்பதும் "சொல்லிற் பதார்களெங்கு சொன்முடிவு காணாதார் கெல்லிற்பதர்போல நிற்பார்பராபரமே" என்ற பிரமாணப்படிக்காகா

Sivajnana Siddhiyar Rs '8—0—0.

மல் ஒவ்வொரு சொல்லாலும் வினையும் பயனீயாது, பயனளிப்பாரியார், பயனடைவானியார், என்று தெரிந்துகொள்ளவில்லையாயின் வேதாகமங்களின் பிரயோசனமொன்றுமில்லையா மென்பதும் இங்ஙனந் துணிவோருபதியில்லதோர் குற்றத்துக்கே யிலக்காவரென்பதும் உணரவேண்டும்.-

(இன்னும் வரும்.)

தி. சு. சீனியா பிள்ளை,
சைவப்பிரகாச சபை, விருதுபட்டி.

---:o:---

சமாச்சாரங்கள்

சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜனசபை:- பதின்மூன்றாம் ஆண்டு திருவிழாவில் பிப்ரவரி௴ 1உ நீதிபதி - ஸ்ரீ - T. சதாசிவஐயரவர்கள் மனைவியார் அக்கிராசனராகவிருக்க பண்டிதை-ஸ்ரீமதி S கிருஷ்ணவேணியம்மாளும், ஸ்ரீமதி-வா. கோ. ஜெயலட்சுமியம்மாளும் உபந்நியாசஞ்செய்தார்கள். 2உ 3உகளில் ஸ்ரீமான் - T. கனகசுந்தரம் பிள்ளை B A., அவர்களும் பிரமஸ்ரீ-T. சதாசிவ ஐயர் B. A., M. L., அவர்களும் அக்கிராசனராகவிருக்க பல உபந்நியாசங்களும் நடந்தன.

தாதம்பேட்டைப்பழூர் சன்மார்க்கசபை.—ஜனவரி௴ 23, 24உகளில் திருக்கோவலூர் புலிசை ஸ்ரீமத் ஞானியார் மாணவர் கழகம்-காரியதரிசியார் கனம்-மா.ரா. குமாரசாமிபிள்ளையவர்கள் அக்கிராசனராக வீற்றிருக்கப் பல உபந்நியாசங்கள் நிறைவேற நாலாவது வருட மகோற்சவம் நிறைவேறியது.

சென்னை ஸ்ரீயோகானந்த முனீஸ்வரர் ஆஸ்ரமம்.-பிப்ரவரி௴ 4, 5, 6உகளில் முறையே அத்தியாச்சிரம ஸ்ரீமது பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகளும், சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்-சிவஸ்ரீ- கலியாணசுந்தரயதீந்திரசுவாமிகளும், திவான்பகதூர் ஆனரபிள் ஜஸ்டிஸ் ஆர்ய ஸ்ரீ-T. சதாசிவ ஐயரவர்களும் அக்கிராசனராக வீற்றிருக்க, ஸ்ரீமத் தாயுமான சுவாமிகளின் 247-வது வருடத்திய குருபூஜா விசேஷமாகப் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவுவிழாவில் பற்பல உபந்நியாசங்கள் நடந்தேறின.

ஜலகண்டபுரம் ஸ்ரீ சன்மார்க்கசபை.-பிப்ரவரி௴ 16, 17உகளில் ஸ்ரீமான்-க. சதாசிவ செட்டியார் B A., அவர்கள அக்கிராசனராக வீற்றிருக்கப பல உபந்நியாசங்களுடன் ஆறுவது ஆண்டு நிறைவுகொண்டாட்டம் பூர்த்தியாயது.

விச்சூர் தமிழ்வேதபாராயணசபை.-ஜனவரி௴ 20உ உத்திரமேரூர் திருவண் கா-உ-பொன்னுசாமி முதலியாரவர்கள் அக்கிராசனராக வீற்றிருக்க முதலாமாண்டு திருவிழாவில் பல உபந்நியாசங்கள் நிறைவேறின.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் 1918ஆு ஜனவரி மாதத்தின் வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.	செலவு.	தொகை. ரூ.	அ.	ப.
1917ஆு டிசம்பர்மீ 31உ இருப்பு ...	226	0	10	கிசிதர் சம்பளம் ...	20	0	0
ஆயுள் சமாஜிகர் சந்தா ...	20	0	0	காகிதம் ...	24	6	0
சாமாஜிகர் வருட சந்தா ...	12	0	0	தபால் செலவு முதலியன ...	19	9	6
விளம்பர வரவு ...	1	0	0		63	15	6
				ஜனவரிமீ 31உ இருப்பு...	*195	1	4
				*ஆயுள் சமாஜிகர் சந்தா ரூபா 575-0-0			
ஆக மொத்தம்...	259	0	10	ஆக மொத்தம்...	259	0	10

K. Subramaniyam Pillay, M.A., M.L., *Secretary.*
M. Kandasawmy Mudaliar, B.A. *Auditor.*
W. T. Govindaraja Mudaliar, *Treasurer.*

உ

ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்த குருப்யோநம:

சித்தாந்தபோத ரத்நாகரம்.

இந்நூல் ராயல் ஐந்துபாரங்கொண்ட சஞ்சிகையாக மாதந்தோறும் வெளியாகி வருகின்றது. இதில் சைவசித்தாந்த சாஸ்திர சாரமாயுள்ள திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் அறுபான்மும்மை நாயன்மார் சரித்திரமாய் விளங்கும் பெரியபுராணம் என்னும் இம்மூன்று நூல்களுக்கும் அரிய பெரியதோர் உரைகள் உள்ளன.

இவ்வுரை அறுபான்மும்மை நாயன்மார்கள் சைவசித்தாந்தானுபவத்திற்குச் சான்றாய் விளங்கும் சிற்பரச்செல்வர்கள் என்னும் விசேடமும அவர்கள் தவவிசேடமும் சைவயோகவிசேடமும் சைவ ஞானவிசேடமும் இம்மூன்றான் வருவதாகிய சிவானுபவவிசேடமும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் அறிவுடையார்க்குக் காட்டவல்ல அருமையுடைத்து.

இவ்வுரையில் தமிழ்வேத வேதாந்தங்களாகிய தேவார திருவாசகங்களின் மெய்யுரைகளும் ஆங்காங்கு மணந்துகொண்டிருக்கும். இவ்வரிய சஞ்சிகையைச் சைவவொழுக்கமுடையாரும் சைவசித்தாந்த ஞானவுணர்ச்சியுடையாரும் பெற்று வாசிப்பாராயின் அவர்களுக்கு அடங்காத மகிழ்ச்சியைத் தருமென்பதில் ஐயமில்லை.

இதிற் கண்டிருக்கும் பெரியபுராணவுரை-செய்யுளில் அடங்கியிருக்கும் பதங்களுக்குரிய வுரைமாத்திரமன்று, பதங்களில் அடங்கியிருக்கும் பொருள்களுக்கும் மெய்யுரை. இவ்வுரையைப் பார்ப்போருக்கு அப்பொருள் தம்பொருளாய் அப்பொருளில் அவரை நிறுத்தவல்லசித்தாந்தவுரை, ஆகலின் இவ்வுரையைத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சைவசித்தாந்த சபையினரும் ஏனையரும் பெற்று யாவருள்ளத்தும் பரவும்படிச்செய்யத் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றனன், இந்நூல் எனது ஆன்மார்த்த சோதரர் சித்தாந்த போதரத்நாகரம் காஞ்சி-ஆலால சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டு வருகின்றது.

21-2-1918. } சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம்,
சிவஸ்ரீ, கலியாணசுந்தர யதீந்தரர்.

வருடசந்தா ரூபா ௩. அணா அ. இரண்டாவதுவருட சந்தா 1918வருடம் எப்ரல்மீ 1உ க்குள் சென்னை வேப்பேரி ரண்டால்ஸ் ரோட் 19-வது நெம்பர் வீட்டிலுள்ள ஷை பிள்ளையவர்களுக்குச் சேரும்படி மணியார்டர் அனுப்பவேண்டும், தவறினல் ரூபா நான்கு அனுப்பவேண்டும். இப்போது முதல்வருடசஞ்சிகைகளில் முடிந்தி

உ

குகமயம்.

சைவசித்தாந்த உணர்ச்சியும் சைவாபிமான வளர்ச்சியும் ஒருங்குடைய ஸ்ரீமான் - ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் எமக்கு அனுப்பிய திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், பெரியபுராணம் என்னுமூன்றன் முற்பகுதிமூலங்களும் அவற்றின் புத்துரைகளும் அடங்கிய முதற்சஞ்சிகையை நாங்கண்ணுற்றுக் களிபேருவகைக் கடற்கண் மூழ்காநின்றேம்.

திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் என்னுமிரண்டும் சைவசித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கனுள் முன்வைத்தெண்ணப்படுதல் யாவரும் அறிந்ததொன்றே.

எனைச்சித்தாந்த நூற்கருத்தைச் "சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைத்தல்" வனப்பினையுடைய இவ்விருசாத்திரங்கட்கும் முன்னோர் உரைகளால் விளங்காதனவற்றை விளக்கிப் புத்துரையியற்றி, அவற்றின் ஒற்றுமைநயம் இலகுவில் யாவர்க்கும் புலப்படுமாறு ஒவ்வொரு உந்தியாரின் பின்னும் அதனதன் கருத்தை தழுவிய திருக்களிற்றுப்படியாரைச் சேர்த்து விளக்கிப்போதரும்காட்சி அறிஞர் எவர்க்கும் காட்சியாம் என்பதொருதலை

பெரியபுராணம் புத்துரையில் அப்புராணத்திற்கு முன்னுரை இயற்றிய ஆசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டாத அரிய விஷயங்கள் இப்புத்துரையாசிரியரால் மிகவிரிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. அவை அறிஞர்பாராட்டற்குரியன.

இத்துணைச் சீரிய நூலுரைகள் சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவர், கையிலும் இருத்தல்வேண்டுமென்பது சொல்லாமே விளங்கும்.

எவர்க்கும் இன்பம்பயக்கும் பரோபகாரமான இப்பெருங்கருமத்தை எல்லாம்வல்ல பசுபதிப்பெயரிய ஒருதனிமுதல்வராஞ் சிவபிரான் றிருவருள்பாலித்து முற்றுவிக்குமாறு அவர் திருவடிக்கமலங்களை முடிமிசைக்கொண்டு நாளுநாளு நனிபழிச்சுதும்.

இங்ஙனம்,

சுவாமிநாத பண்டிதர்.

ருக்கும் தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம் தனியே காலிகோ பவுண்டு செய்திருக்கிறது; விலை ரூபா 2. சஞ்சிகைகளையாவது பவுண்டுசெய்திருக்கும் புத்தகங்களையாவது வாங்குகின்றவர்கள் இடையில் விடுவராயின் பெருத்தநஷ்டத்தை யுண்டுசெய்கின்றவர்கள் ஆவார்கள். ஆகையால் யாவரும் முற்றுமேவிடாது வாங்கவேண்டும்.

சைவசித்தாந்த சமாஜ அங்கத்தினர்கட்கு விஞ்ஞாபனம்.

அன்பர்களே!

" மறமலியுலக வாழ்க்கையே வேண்டும்
வந்துநின் னன்பர்தம் பணியாம்
அறமது கிடைக்கின் "

எனத் திருவருட்பெருஞ் செல்வராகிய தாயுமான சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளி யிருத்தலினால், அன்பர்கட்குத் திருப்பணி செய்து நல்வாழ்வையடைதற்கு உலகவாழ்வு அவசியம் வேண்டு மென்றதனால், உலகவாழ்வி னுலாவத் தேகத்தினையும் போற்ற வேண்டுமென்பது சொல்லாமலே யமையும்.

" உடம்பார் அழியி லுயிரா ரழிவர்
திடம்பட ஞானம் சேரவு மாட்டார "

என்ற திருமந்திரமே தக்க சான்றாம். ஆகவே, தெய்வ உபாசனைக்கும், அடியார் தொண்டுக்கும் உபயோகமாகும் ஞானசாதனமிப் பூண்டொழுகும் திருமேனிகட்கு உபயோகமாகத் திருவருளை முன்னிட்டு முடித்த அரிய பெரிய அகஸ்தியர் ஔஷதசாலை யொன்று சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் - சிவஸ்ரீ. கலியாணசுந்தர யதீந்திர சுவாமிகளால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச்சாலையிலுள்ள **"மனோன்மணி மூலிகா ஔஷதம்"** மகரிஷிகள் தங்கள் தேக பாதுகாப்புக்காக வனமூலிகையைக் கொண்டு ஏரௌஷதமாகவும் அநேகவியாதிக்குத் தக்க அநுபானத்தில் சேர்த்துசாப்பிடவும், ஸ்நானத்திற்கு எண்ணெயுடன்கலந்து சிரசில் தேய்த்துக்கொள்ளவும், உள்ளங்காலில் தேய்த்துக்கொண்டு நடை செய்யவும், தலைவலிகளுக்கும் தோலைப்பற்றியவியாதிகளுக்கும் பத்துபோடவும் திருவருளைமுன்னிட்டே நடத்திவந்ததை இப்போது நாம் அம்முறைப்படி சிறுகுழந்தைகள்முதல் பாலியர் விருத்தர் ஸ்திரீகள் முதலியவர்களுக்கும் மேற்சொன்ன சகல வியாதிகளுக்கும், சிரங்கு, கட்டிகள் விஷஜெந்துக்கடிகளுக்கும், தேகவலிவிற்கும், நேத்திரவியாதிகளுக்கும், சிசுக்களின் மாந்தம், இருமல், சுரங்களுக்கும் இம்மனோன்மணிமூலிகா ஔஷத கற்பகத்தை அநேகருக்குக் கொடுத்து நற்சாக்ஷிபத்திரம் பெற்றுவருவதால் இதன் விபரம் வேண்டியவர்கள் நேரிலும், காகிதமூலியத்திலும் ஆர்டர் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதை வாங்கி அதனில் வைத்திருக்கும் அநுபானப்பத்திரிகையில் இருப்பதுபோல் அவ்வவ்வியாதிகளுக்கு உபயோகித்துப் பரீக்ஷிக்க குடும்ப ஔஷதமாகுமென்பது.

40-மாத்திரை விலை ரூபா 1. வி. பி. சார்ஜ் தனி.

எமது விலாசம்:— ப. கணபதிசாமி,
நெ. 46, வைத்தியநாத முதலியார் வீதி, சென்னை.

[illegible] பிரஸ், நெ. 56, தெப்பக்குளத்து வீதி, சென்னை